

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre a talajvédelem kereteinek meghatározásáról, valamint a 2004/35/EK irányelv módosításáról”

COM(2006) 232 final – 2006/0086 (COD)

(2007/C 168/05)

2006. november 10-én a Tanács úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 175. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a fenti tárgyban.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Mezőgazdaság, vidékfejlesztés és környezetvédelem” szekció 2007. március 21-én elfogadta véleményét. (Előadó: Staffan NILSSON.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2007. április 25-26-án tartott 435. plenáris ülésén (az április 25-i ülésnapon) 118 szavazattal 2 ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Összefoglaló

1.1 Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság üdvözli az EU-szintű talajvédelmi stratégiát, és alapvetően támogatja egy keretirányelv kidolgozását.

1.2 Az EU-stratégiának azokra a területekre kell összpontosítania, ahol a megművelhető talajt a legnagyobb veszély fenyegeti: a megváltozott talajhasználat (mezőgazdasági területek beépítése, ezeken történő útépités stb.), környezetkárosító ipari területek és talajtömörödés esetén. Ennek során az EU-stratégiának figyelembe kell vennie a szubszidiaritás elvét.

1.3 A talaj károsodásából eredő költségeket az arányosság elvének megfelelően a kár okozójának és nem feltétlenül a földterület használójának kell vállalnia.

1.4 Ha a keretirányelv célja az, hogy megteremtse a talajvédelem közös alapját, akkor a verseny torzulásának elkerülése érdekében a tagállami szerepvállalásoknak is hasonlóknak kell lenniük.

1.5 Az olyan mezőgazdaság és erdőgazdálkodás, amely jó mezőgazdasági szokásokat tart szem előtt, hozzájárul a talajminőség megőrzéséhez, illetve javításához.

1.6 Az élelmiszer-termelésre szolgáló agrárterület a hivatalos meghatározása szerint olyan természetes területet jelent, amelynek igénybevétele során bizonyos beavatkozások elkerülhetetlenek.

1.7 Az EGSZB erősen bírálja az Európai Bizottságot, amiért az még nem nyújtotta be az új, módosított szennyvíziszap-irányelvre tett átdolgozott javaslatot. Az EGSZB felszólítja az Európai Bizottságot a fenti hiányosság haladéktalan pótlására, mivel ez a mezőgazdaságilag hasznosított talajok védelmének és a káros anyagok által kiváltott szennyezések visszaszorításának egyik legfontosabb eleme.

1.8 A károsodott talajok helyreállítását az 1. cikk („Tárgy és hatály”) értelmében mindig az adott helyzet függvényében, esetenként kell megvizsgálni.

1.9 A 3. cikkben megfogalmazott, tagállami hatáskörben levő, egyéb politikaterületekre vonatkozó rendelkezések kidolgo-

zása során ügyelni kell arra, hogy ne torzuljon a tagállamok közötti verseny.

1.10 A tagállamok szabta, 4. cikk szerinti kötelezettségeknek arányosnak kell lenniük.

1.11 A 12. cikket, amely révén a lehetséges vásárlók bizonyos esetekben a talaj állapotára vonatkozó helyzetjelentésre kötelezhetők, máshog kell megfogalmazni.

1.12 A 22. cikk értelmében kiszabható büntetéseknek is arányban kell lenniük a keletkezett kárral. Az EGSZB számára elfogadhatatlan, hogy egy és ugyanazon kár különböző büntetéseket vonjon maga után.

1.13 Azok a helyreállítási intézkedések, amelyeket a 23. cikk szerint a gazdasági szereplőktől igényelhetnek, csak akkor tekinthetők jogosnak, ha a kár keletkezése nekik is felróható.

1.14 A talajvédelmi stratégia végrehajtását megkönnyíthetné egy olyan független szakértői bizottság felállítása, amelynek tagjai a közsféra és a magángazdaság szakértői közül kerülnének ki.

2. Az Európai Bizottság javaslata

2.1 A talaj nem megújuló természeti erőforrás. Az EU-ban sok helyen gyorsan romlik a talaj minősége az emberi tevékenység – bizonyos mezőgazdasági és erdőkitermelési gyakorlatok, ipari tevékenység, turizmus, városfejlesztés és közlekedési infrastruktúra – következtében.

2.2 A talaj olyan erőforrás, amelynek védelme az EU közös érdeke; az EU-szintű védelem hiánya veszélyezteti a fenntarthatóságot és Európa hosszú távú versenyképességét. A különböző EU-politikák tartalmazznak ugyan talajvédelemre vonatkozó előírásokat, de koherens politika még nincs ezen a területen. Mindössze kilenc tagállam rendelkezik specifikus talajvédelmi jogszabályokkal, ezek gyakran olyan speciális problémákra vonatkoznak, mint a talajszennyezés. A talajok leromlása befolyással van olyan egyéb, közös EU-érdekszférába eső területekre is, mint a vízminőség, az emberi egészség, az éghajlatváltozás, a természet és biodiverzitás védelme vagy az élelmiszer-biztonság.

2.3 Az Európai Bizottság ezek ismeretében javasolja az európai talajvédelmi stratégiát. A stratégiát tartalmazó európai bizottsági közlemény mellett az Európai Bizottság javaslatot tesz egy keretirányelvre és megjelentet egy hatástanulmányt is. A keretirányelv határozza meg a közös alapelveket, célokat és intézkedéseket. Eszerint a tagállamoknak következetes megközelítést kell alkalmazniuk a talajok leromlásának meghatározásakor és az ellene való küzdelem, valamint a megelőző intézkedések meghozatala során, továbbá a talajvédelmet be kell építeniük a többi politikába is. A keretirányelv ugyanakkor rugalmas: megengedi, hogy a tagállamok határozzák meg az elérni kívánt védelmi szintet, a konkrét célokat és az ezek eléréséhez szükséges eszközöket. Ez azért szükséges, mert a talajpusztulás rendkívül változatos képet mutat Európában, ahol 320 fő talajtípust azonosítottak.

2.4 A tagállamoknak meg kell jelölniük azokat a területeket, ahol a következő problémák veszélye áll fenn: erózió, a szerves anyagok mennyiségének csökkenése, talajtömörödés, szikesedés vagy földomlás. Ezen területekre vonatkozóan a tagállamoknak kockázatcsökkentési célokat és az elérésükhöz szükséges intézkedési programokat kell meghatározniuk. A tagállamok kötelesek lesznek továbbá megelőzni a további talajszennyezést, leltározni a területükön lévő szennyezett helyeket, valamint nemzeti helyreállítási stratégiát kidolgozni. Ha olyan terület kerül eladásra, ahol a talajt potenciálisan szennyező tevékenységet folytattak vagy folytatnak, az eladónak vagy a vevőnek az illetékes hatóság, illetve a másik fél részére jelentést kell küldenie a talaj állapotáról. Végül a tagállamoknak korlátozniuk vagy enyhíteniük kell a talajok lefedésének hatásait, például a felhagyott ipari területek rehabilitációja révén.

3. Általános megjegyzések

3.1 Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság üdvözlöi az Európai Bizottság „*Talajvédelmi stratégia*” című, a korábbi, 2002-es közlemény⁽¹⁾ követő intézkedésének tekinthető közleményét, valamint „*A talajvédelemről szóló keretirányelv*”-re tett javaslatot. Az EGSZB már egy 2000-ben készült, a szennyvíziszap mezőgazdasági felhasználásáról szóló saját kezdeményezésű véleményében⁽²⁾ szükségesnek tartotta, hogy az Európai Bizottság kezdeményezze a talajvédelmet érintő közösségi szintű minimálkövetelmények kidolgozását.

3.2 Majdnem négy évig tartott, míg az Európai Bizottság egy nyitott és átfogó folyamat keretében kidolgozta a talajvédelmi stratégiát. Ennek folyamán sor került tanácskozássokra és különböző konzultációkra is. Az EGSZB is részese volt ennek a folyamatnak. Az ebben a felkérésre készült véleményben foglalt megjegyzések elsősorban az Európai Bizottság által javasolt keretirányelvet, de emellett az európai bizottsági közleményt is érintik.

3.3 A talaj és annak funkciói felbecsülhetetlen értékű erőforrást jelentenek a természet, a természetes körforgás és az emberi élet szempontjából. Az emberi tevékenységek különböző módon hatnak a talaj funkcióira és a talajhasználatra. Az EU-stratégiának azokra a területekre kell összpontosítania, ahol a mezőgazdaságilag művelhető területeket a legnagyobb veszély fenyegeti. Ilyenek a megváltozott talajhasználat, a környezetkárosító ipari területek, a talajok lefedése és az erózió.

3.4 A talaj és a talajfunkciók témája több olyan egyéb politikaterületet is érint, amelyeket közösségi és tagállami jogszabályok – így többek között a vízügyi és a nitrátrányelv, a kémiai anyagokra vonatkozó jogszabályok – szabályoznak. Néhány országban már jogi előírások és intézkedések vannak érvényben a talajok állapotának és szennyezettségének rögzítésére és nyomon követésére. Ennélfogva nem szabad, hogy az európai bizottsági javaslat visszalépést eredményezzen ezen a téren, hanem elegendő rugalmasságot kellene biztosítania ezen országok számára.

3.5 Az Európai Bizottság utal arra, hogy a talajminőség romlásából eredő költségek nem a földterület használóit, hanem a társadalmat és az egyéb szereplőket terhelik. Az EGSZB rámutat, hogy a károkkért a felelősséget a károkozónak kell vállalnia, aki nem feltétlenül maga a terület használója. A földterület használói sok esetben a légszennyezés, illetve más területekről érkező ipari emissziók, szennyező anyagokkal történő elöntés vagy egyéb károsanyag-kibocsátás következményeinek részesei. Olyan káros hatások szenvedő alanyai tehát, amelyekért semmiképp nem terheli őket felelősség.

3.6 Az EGSZB megállapítja, hogy az Európai Bizottság folyamatosan arra utal, hogy a védőintézkedéseket már a probléma gyökerének szintjén kell meghozni. Az EGSZB helyesli ezt a módszert, amellyel megfelelően szabályozható a felelősség kérdése is. Ez a megközelítés más olyan jogi területekre is hatással van, amelyek nem kifejezetten a talaj tematikáját érintik.

3.7 Az EGSZB támogatja egy önálló talajvédelmi stratégia lefektetését és annak egy specifikus keretirányelv alapján történő megvalósítását. Ezáltal megteremthetők a közös szabályokon alapuló egységes védelem feltételei, olyan problémák kezelésére, amelyek jellegükönél fogva határokon átnyúlóak is lehetnek. A hatékonyabb talajvédelem biztosításához azonban ezt a területet a többi jogszabályba is be kell építeni.

3.8 Az Európai Bizottság kijelenti továbbá, hogy a költség és a haszon az elkötelezettség mértékének és azon lehetőségek kihasználtságának függvénye, amelyeket például a közös agrárpolitikára érvényes környezeti normák kínálnak. Az EGSZB észrevételezi, hogy továbbra sem világos, hogy a tagállamoknak hogyan kell helyesen és egységesen értelmezniük és alkalmazniuk az „egyéb kötelezettségek betartását” [*cross-compliance*]. Ezt a fogalmat annak idején követelményként beépítették a közös agrárpolitikába. Ha a keretirányelvnek az a célja, hogy megteremtse a talajvédelem közös alapját, és hogy többek között elkerülje, hogy az érintettek teljesen eltérő pénzügyi kötelezettségek vonatkozzanak, akkor a verseny torzulásának elkerülése érdekében a tagállami szerepvállalásnak is hasonlóan kell lennie.

3.9 Az Európai Bizottság első példaként említi, hogy többek között a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban alkalmazott nem megfelelő munkamódszerek is hozzájárulhatnak a talajminőség romlásához. Az olyan mezőgazdaság és erdőgazdálkodás viszont, amely jó mezőgazdasági szokásokat tart szem előtt, hozzájárul a talajminőség megtartásához, illetve javításához. Az agrárterületekre az átlagosnál nagyobb veszélyt jelentenek a talajművelés változásai, az ipari területek kibővítése, a közlekedési útvonalak, a levegőszennyezés, a talajközeli ózon és egyéb szennyezések. Ha nem is az EU, hanem a tagállamok felelősek a területrendezésért (várostervezésért), ennek a tematikának akkor is különös figyelmet kell szentelni.

⁽¹⁾ COM(2002) 179 final.

⁽²⁾ CESE 1199/2000, HL C 14., 2001.1.16., 141-150. o. (magyarul nem elérhető).

3.10 A piaci erők és a jelenlegi mezőgazdasági politika is hozzájárult a strukturális fejlődéshez és a szakosodáshoz, és oda vezetett, hogy a növénytermesztés és az állattartás nagymértékben elkülönül egymástól, aminek a következményeként valószínűleg kevesebb szerves anyag kerül a talajba. Az új közös mezőgazdasági politika szétválasztott támogatási rendszere tovább erősíti ezt a tendenciát.

3.11 Az Európai Bizottság azon a véleményen van, hogy a mezőgazdaság kedvező hatással lehet a talajminőségre, akár ökológiai szempontok szerint, extenzíven gazdálkodnak, akár integrált talajgazdálkodást folytatnak. Ez egy meglehetősen sarkított megközelítési mód. Minden attól függ, hogy milyen szakmai ismeretek és műszaki eszközök felhasználásával művelik meg a talajt. Az élelmiszergyártásra szolgáló agrárterület meghatározásánál fogva olyan természetes területet jelent, amelyet művelési célból vesznek használatba. Ez viszont azt jelenti, hogy bizonyos beavatkozások elkerülhetetlenek, ezeket az élelmiszer-termelés érdekében el kell fogadni. A mezőgazdasági hasznosítás alatt álló területekre gyakorolt hatások az évről évre változó meteorológiai és klimatikus tényezőktől és magától az éghajlattól függenek, ami azonban nem jelenti azt, hogy el kell fogadni az anyaglerakódásokat, az eróziót, a humuszréteg elvékonyodását stb. A mai ismeretek birtokában a megfelelő mezőgazdasági tevékenység inkább a talajminőség megőrzését vagy javítását idézi elő. Kevés olyan vállalkozás van, amely olyan hosszú távra tekint előre, mind a befektetéseket, mind a talajgazdálkodást illetően, mint a mezőgazdasági termelők és az erdészek. A mezőgazdasági termelőknek ezt a talajvédelmet illető nagyfokú tudatosságát tanácsadási rendszerek, valamint önkéntes intézkedések és ösztönzők révén kell kiteljesíteni és támogatni.

3.12 Az Európai Bizottság kijelenti továbbá, hogy a környezeti felelősségről szóló irányelv⁽³⁾ a környezetvédelem erősítését szolgálja. Az EGSZB egyetért ezzel. Egyúttal fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a helyes jogértelmezéssel nem egyeztethető össze, hogy – mint ahogy ez ma történik – egy kár akár három különböző szankciót is maga után vonjon: a kifizetések visszakövetelését, büntetőjogi felelősséget és közigazgatási illelteket.

3.13 Az EGSZB támogatja, hogy a fenntartható talajgazdálkodást egy átfogó, EU-s szintű talajvédelmi stratégia biztosítsa.

3.14 A stratégia hatékonyabb végrehajtása érdekében létre lehetne hozni egy olyan, talajvédelmi kérdésekkel foglalkozó független szakértői bizottságot, amelynek tagjai a közsféra illetékesei és a magángazdaság szereplői közül kerülnének ki.

4. Részletes megjegyzések

4.1 Az EGSZB erősen bírálja az Európai Bizottságot, amiért az még nem nyújtotta be azt a szennyvíziszap mezőgazdasági felhasználásáról és a nehézfémek megengedett koncentrációjáról szóló módosított irányelvre tett javaslatot, amelyen már évek óta dolgozik. A talajvédelemről szóló közlemény annak a szándéknak ad hangot, hogy 2007-ben végre beterjesztenek egy irányelvjavaslatot ebben a témában. A talajvédelem tematikus stratégiájáról szóló 2002-es első közlemény szerint az átdolgozást a talajstratégia keretében kell elvégezni. Ezáltal a jobb talajvédelmet és a biztonságos élelmiszer-termelést szolgáló

legfontosabb rendelkezések egyike jelentős késedelmet szenvedett. Ezért ezt a szennyvíziszap felhasználásáról szóló, módosított irányelvet feltétlenül a talajvédelmi stratégia elfogadásával egy időben kell közzétenni.

4.1.1 A jelenlegi szennyvíziszap-irányelv⁽⁴⁾ a nehézfémek és egyéb káros anyagok továbbra is nagy koncentrációját hagyja jóvá a mezőgazdasági földterületeken szétteríthető iszapban. Az EGSZB emlékeztet arra a 2000-ben elfogadott „A szennyvíziszap mezőgazdasági felhasználásáról szóló tanácsi irányelv módosítása” című saját kezdeményezésű véleményére, amelyben szigorúbb normákat tartott szükségesnek a nehézfém-koncentrációra vonatkozóan. A többi káros vegyi anyagról, a művelés alatt álló területekre kerülésük esetén ezek kölcsönhatásáról, illetve a talajra és az élelmiszer-biztonságra gyakorolt hatásáról meglévő ismeretek nem kielégítőek.

4.1.2 Az EGSZB nagyon komolyan veszi mindezt és arra a tanulmányra hívja fel a figyelmet, amelyet két kutató jelentetett meg 2006 novemberében a „The Lancet” című orvosi szaklapban. Igaz, hogy csak egyetlen tanulmányról van szó, mégis bizonyítást nyer, hogy ismert környezeti mérgeknek eddig figyelmen kívül hagyott hatásai vannak magzatok és kisgyermek agyára. A kutatók véleménye szerint elképzelhető, hogy mindez összefüggésben van bizonyos súlyos megbetegedésekkel, mint például az autizmussal, a figyelemhiányos hiperaktivitással (ADHD) vagy egyes fejlődési rendellenességekkel. A háztartásban használatos termékek is sok ilyen vegyi anyagot tartalmaznak. A környezeti mérgek különböző módon eljutnak a csatornahálózatba, és nem áll még rendelkezésre megfelelő információ arról, hogy milyen hatással vannak azokra a mezőgazdasági területekre, amelyeken a szennyvíziszapot trágyázásra használják.

4.1.3 Az EGSZB örömmel állapítja meg, hogy az Európai Bizottság nyilvánvalóan változtatott eddigi álláspontján, miszerint környezettechnikai szempontból az a legjobb, ha a szennyvíziszapot az agrárterületeken terítik szét. A hulladékstratégiáról⁽⁵⁾ szóló közleményben foglalt megfogalmazások mindenestre látszólag erre utalnak. E dokumentumban az Európai Bizottság megerősíti azt a szándékát, hogy a talajvédelmi stratégia elfogadása után beterjeszt egy javaslatot az iszapirányelv módosításáról. Az EGSZB mindazonáltal úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak nem kellett volna mindezt megvárnia, hanem már sokkal korábban elő kellett volna terjesztenie egy jelentősen módosított irányelvet a szennyvíziszapban levő nehézfémek és egyéb káros anyagok megengedett koncentrációjáról, különösen mivel azt írja az irányelvjavaslatban, hogy a veszélyes anyagok talajba kerülésének korlátozásához ez elengedhetetlen.

4.1.4 A talajvédelem és élelmiszer-biztonság témakörében az egyik legfontosabb kérdés a szennyvíziszap mezőgazdasági felhasználása és annak károsanyag-tartalma. Ennek alapján felvetődik az a kérdés is, hogy a földhasználók és az iszapot termelők, azaz a városok és települések tartoznak-e felelősséggel az esetleges talajkárokért. A felelősség körét és kérdését egy módosított iszapirányelvben kell tisztázni.

⁽³⁾ 2004/35/EK irányelv.

⁽⁴⁾ 86/278/EGK.

⁽⁵⁾ COM(2005) 666 final.

4.1.5 A vegyi anyagokra vonatkozó új és biztonságosabb jogszabályok fontosak a talajvédelem szempontjából, különösen a tekintetben, hogy mennyiben kezeli a társadalom a szennyvíz-iszapot mint hulladékot a földeken történő szétterítéssel. A megfelelő talajvédelem biztosítása érdekében a veszélyes vegyi anyagokat mindenképpen kevésbé veszélyes anyagokkal kell helyettesíteni.

4.1.6 Az EGSZB felszólítja az Európai Bizottságot, hogy haladéktalanul dolgozza ki a módosított irányelvre vonatkozó javaslatát, emellett több anyagnak végezze el a kockázatelemzését, mint amennyit a jelenlegi irányelv magában foglal. A még nagyobb mértékű szennyezés elkerülése és a magas fokú élelmszer-biztonság biztosítása érdekében ez kell, hogy legyen a talajvédelem egyik legfontosabb alkotóeleme.

4.2 A talajvédelmi irányelv 1. cikke szerint „ezen intézkedések között szerepel [...] a megromlott állapotú talajoknak legalább az aktuális és tervezett használattal konzisztens működőképesség szintjére való helyreállítása”. Bár az EGSZB egyetért ezzel az elvvel, megkérdőjelezi a keretirányelv szövegében a „legalább” szót. Minden esetet az adott helyzet függvényében, egyenként kellene megvizsgálni.

4.3 Az EGSZB véleménye szerint a 3. cikk jelenlegi megfogalmazása lehetővé teszi, hogy a tagállamok más politikaterületeken olyan rendeleteket dolgozzanak ki, amelyek a verseny torzulását eredményezik. A cikknek csupán egy elemzésre kellene szorítkoznia; a lehetséges intézkedéseknek azonban összhangban kellene lenniük a működőképes belső piac feltételeivel, a közös előírásokkal és a tisztességes versenyfeltételekkel.

4.4 Az EGSZB úgy véli továbbá, hogy a 4. cikk szinte korlátlan mozgásteret biztosít. A mezőgazdasági területek vonatkozásában az EGSZB előjáróban már kifejtette, hogy a mezőgazdaságilag hasznosított területek olyan különböző tényezők

hatásainak vannak kitéve, amelyeket a földek művelői nem képesek befolyásolni. Ilyenek például az évről évre változó meteorológiai és klimatikus hatások és maga az éghajlat. A tagállami kötelezettségeket ennek megfelelően kell alakítani. A tagállami intézkedéseknek is messzemenően összhangban kell lenniük egymással. Mindez megfelel a 9. cikk rendelkezéseinek is, amely a talajfunkciók fenntartására alkalmas intézkedésekről szól.

4.5 A 12. cikk értelmében a talajtulajdonosok és a lehetséges vevők bizonyos esetekben kötelesek bemutatni egy, a talaj állapotáról szóló jelentést. Az EGSZB elhibáztattnak tartja, hogy a potenciális vevőket ezzel terheli. Amennyiben a tagállami jogszabályok eltérő volta miatt rugalmasságra van szükség, ezt más megfogalmazás révén kell lehetővé tenni.

4.6 A 17. cikk szerint az Európai Bizottságnak szándékában áll egy önkéntes platform felállítása. Az Európai Bizottságnak gondoskodnia kell róla, hogy a platform révén valóban létrejöjjen az egységes módszerek cseréje, hogy ezáltal biztosítva legyen az egységes koncepció és a semleges versenyfeltételek. Mivel az információcseréje önkéntes alapú, szükség van az Európai Bizottság aktív közreműködésére is.

4.7 A 22. cikk értelmében a tagállamok szankciókat határoznak meg. Az EGSZB úgy véli, hogy a jogbiztonság szempontjából fontos, hogy a szankciók megfelelő arányban álljanak a keletkezett kárral. Az is elfogadhatatlan, hogy egy és ugyanazon kár különböző büntetéseket vonjon maga után.

4.8 A 23. cikk javaslatot tesz a 2004/35/EK irányelv módosítására, akképpen, hogy az illetékes hatóságnak helyreállítási intézkedéseket kell követelnie a gazdasági szereplőtől. Az EGSZB véleménye szerint ez csak akkor jogszerű, ha a kár keletkezéséhez a gazdasági szereplő is hozzájárult. Ez azonban nem derül ki egyértelműen a szövegből.

Kelt Brüsszelben, 2007. április 25-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Dimitris DIMITRIADIS

MELLÉKLET

az EGSZB véleményéhez

A következő módosító indítványt a Közgyűlés elutasította, ám a támogató szavazatok száma az összes leadott szavazat több mint egynegyede volt:

1.1. pont

A szöveg a következőképpen módosítandó:

„Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság üdvözli az EU-szintű talajvédelmi stratégiát, és támogatja egy keretirányelv kidolgozását az Európai Bizottság javaslata mögött rejlő célt, azaz a talaj védelmét és fenntartható használatát. Az EGSZB azt szeretné, hogy a javasolt keretirányelv kellően vegye figyelembe a szubszidiaritás és az arányosság elvét.”

A szavazás eredménye:

Mellette: 47

Ellene: 54

Tartózkodás: 13

A szekcióvélemény itt következő szakaszának törlésére vonatkozó módosító indítványt a Közgyűlés elfogadta, ám a szavazók több mint egynegyede a szövegrész megtartása mellett voksolt:

1.15. pont:

„Az EGSZB a talajvédelemmel kapcsolatos hatályos jogszabályok rendszeres értékelésére sürgeti a nemzeti és regionális jogalkotókat és az Európai Bizottságot.”

Eredmény:

74 szavazat a pont törlése mellett, 33 ellene; 15-en tartózkodtak.
